

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 243:

Forslag til lov om Klagenævnet for Udbud.

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).

(Fremsat 30/3 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Wittrock (S):

Da vores ordfører på området, hr. Bjarne Laustsen, ikke kan være til stede her i salen i dag, skal jeg på hans vegne fremlægge Socialdemokratiets synspunkter.

Socialdemokratiet bakker op bag lovforslaget om Klagenævnet for Udbud. Der ligger et meget stort forbrug i det offentlige, og det er i alles interesse, at der er kontrol med, at de gældende udbudsregler følges til punkt og prikke. Det er også i alles interesse, at klagesystemet er effektivt, og vi støtter derfor, at Klagenævnet får muligheder for at behandle krav om erstatning. Det lægger en uforholdsmæssig stor byrde på en virksomhed, som føler sig forbigået i forbindelse med et udbud, at den, selv efter den har fået medhold i sin klage, skal forfra igennem en erstatningssag i det almindelige retssystem.

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget.

Pernille Sams (KF):

Klagenævnet for Udbud er en udmærket institution til sikring af en hurtig og effektiv behandling af klagesager og af overtrædelse af EU's udbudsregler begået af offentlige myndigheder og forsyningsvirksomheder.

I dag er det bare sådan, at selv om en virksomhed får medhold i nævnet, får ret i, at der er begået en overtrædelse af et direktiv, så har den i praksis ikke meget ud af en sådan afgørelse. Resultatet af det påklagede forhold er ikke ble-

vet ændret på trods af kendelsen, og Klagenævnets kendelser kan ikke følges op af sanktioner eller erstatning. Man får at vide, at man havde ret, men andet sker der ikke. På trods af uretten består det indklagede aftaleforhold fortsat, og man kan stå og flagre med et papir, der moralsk gav én ret, men økonomisk gjorde de andre rige.

Det er i praksis meget utilfredsstillende for en virksomhed at få ret på denne måde og så blive henvist til at gå til de normale domstole, hvis den vil videre med sagen.

Derfor hilser vi det meget velkomment, at man nu giver Klagenævnet mulighed for også at gå ind i disse efterfølgende økonomiske spørgsmål om erstatning, således at alle de relevante forhold kan afgøres af samme instans og samtidig. Det er så absolut tiltrængt, og det vil være en forbedring.

Det er blevet påpeget, at det kan være betænkeligt, at proceduren skal være offentlig, at der bl.a. ret ofte vil forekomme interne oplysninger, som er af væsentlig betydning for den enkelte virksomheds konkurrencemuligheder. Det synes vi er et argument, der bør lyttes til, således at virksomhederne ikke risikerer, at deres interne oplysninger skal offentliggøres.

Jeg skal tilslutte mig lovforslaget på Det Konservative Folkepartis vegne, og det samme skal jeg gøre på Venstres vegne.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det forekommer mig, at Det Konservative Folkeparti har samme ordfører, som partiet havde under det foregående punkt, men jeg synes ikke, at det lyder, som om det er den samme ordfører, for under det foregående punkt var det meget, meget vigtigt, at der ikke var mulighed for sådan at stange en bøde ud, og her tilslutter man sig uden noget som helst forbehold, at der administrativt kan tildeles en kommune en bøde eller rettere sagt i det her tilfælde en erstatning til en privat virksomhed, men det er jo det samme.

Er der nogen som helst form for sammenhæng i Det Konservative Folkepartis retsopfattelse? Er det sådan, at der er én retsopfattelse, når det gælder om at beskytte private virksomheder, der lige går og misbruger deres stilling på markedet til at score lidt ekstra klejner, og en anden, når en kommune kommer til at lave en fejl i en udbudsforretning? Er det Det Konservative Folkepartis retsopfattelse?

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Modsat Enhedslisten har vi den opfattelse, at både private virksomheder og private borgere generelt er den svage part, når de er oppe mod en offentlig myndighed. En offentlig myndighed har kæmperessourcer at sætte ind, og det gør den, lige så snart den føler, at den vil have ret mod en privat borger på en eller anden måde, det være sig skattesystemet eller noget andet.

Derfor har vi den opfattelse, at det offentlige også bør beskytte private, og det ved jeg godt ikke er Enhedslistens holdning, men det er Det Konservative Folkepartis holdning.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu synes jeg ikke, at jeg fik noget svar på mit relativt principielle spørgsmål, men det, vi altså talte om før, var, når en stor, dominerende virksomhed tryner en mindre virksomhed, altså lige præcis den store mod den lille, og det, vi taler om her, er, at den lille landkommune, som ikke lige helt har styr på alle juridiske finesser, lige pludselig af ISS bliver afkrævet en kæmpe-mæssig erstatning.

Altså det er sådan set helt modsat det, Det Konservative Folkeparti her siger. Den forrige diskussion gik på at beskytte den lille mod den store. Her er det typisk den lille kommune, der kan komme i klemme i forhold til en stor virksomhed, men her er det altså hensynet til den store, der tæller mest, nemlig ISS f.eks., hvormod det før altså var hensynet til den lille virksomhed.

Jeg forstår ærlig talt ikke, hvad der er logikken i Det Konservative Folkepartis politik.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Hvis det offentlige opfører sig ordentligt såvel mod private virksomheder som mod private borgere, opstår problemet ikke, og det synes vi at vi gerne vil være med til at motivere det offentlige til. Vi synes, der er så mange eksempler på offentlige myndigheder, kommuner, systemer, der tryner borgerne, og det ønsker vi ikke at medvirke til.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Aaen for en tredje og sidste bemærkning.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil bare gøre opmærksom på den lov, vi vedtog før. Der var der en meget præcis bestemmelse om, at forholdet skulle være bevidst eller groft uagtsomt, og der var virkelig omsorg for, at man ikke sådan bare stangede en bøde ud, selv om det var en stor virksomhed, der trynede en lille. Her er det faktisk meget mere nemt at tryne en kommune, når man f.eks. har ISS, der lige sender en tre-fire topadvokater på banen.

Jeg vil bare sige, at Det Konservative Folkepartis retsopfattelse er yderst besynderlig, for ikke at sige fraværende i sin logik.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jamen endnu en gang kan jeg da bare sige, at det er da sikkert udmærket, og det offentlige er sikkert glad for, at Enhedslisten holder hånden over det. Så håber jeg, at de private er glade for, at Det Konservative Folkeparti beskytter dem mod det offentliges overgreb.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jørn Jespersen som ordfører.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg må sige, at jeg ikke deler hr. Frank Aaens undren over den konservative holdning. Jeg finder den helt logisk. Det gælder om i ethvert tilfælde at beskytte de store virksomheder, forstår jeg. Men det er jo en klar linje, som man så kan være uenig i.

Når det drejer sig om det her lovforslag og om Klagenævnet for Udbud, hvor der er lagt op til at sikre en hurtigere behandling af klager, så synes vi lidt, at det er en balancegang, fordi vi på den ene side er helt med på, at den procedure, der har været hidtil, har været meget langsommelig. Den har afholdt en række virksomheder fra at kræve deres ret, fordi de ikke har forventet at få meget ud af det, eller fordi det ville tage for lang tid, og dér imødekommer forslaget klart den kritik, der har været rejst, ved at der laves et enstrengt system, så man fra Klagenævnets side fremover også får en mulighed for at behandle krav om erstatning.

På den anden side kunne man være betænkelig ved, at det er et administrativt organ, som nu får en slags ret til at dømme. Vi er klar over, at Klagenævnets formandskab er dommere, og at der er nogle processuelle regler, der skal føl-

ges osv., men man kunne godt have den principielle betænkelighed.

Derfor vil vi gå til udvalgsarbejdet med den holdning, at vi er meget positive over for, at en løsning, der giver en hurtigere og mere effektiv sagsbehandling, og at de betænkeligheder, man kunne have, skal dækkes af, sådan at man har sikret sig, at der ikke er problemer med retssikkerheden, heller ikke for kommunerne.

Men så er der nogle andre ting, som vi også har drøftet med erhvervsministeren tidligere, i forbindelse med et lidt bredere spørgsmål om udbud.

Vi synes, at der er grund til at få set på sagen, hvor en kommunes egne medarbejdere i forbindelse med et udbud selv deltager i budet. Der finder vi det vigtigt, at disse medarbejdere har en mulighed for at give et bud og få deres ret i den forstand, at hvis deres bud faktisk er det bedste, så bliver de også valgt og ikke frataget, fordi der måtte være et ideologisk betinget ønske hos kommunen om, at det skal ud i privat regi.

Jeg er godt klar over, at det er lidt kompliceret, fordi det også vedrører spørgsmålet om, at man tillægger nogle ekstraomkostninger ved et udbud – der jo er den slags – og det er også et spørgsmål, om der har været varetaget specielle sociale hensyn osv. Så vi er klar over, at det er kompliceret, men vi håber meget, at vi også kan få en forhandling om det spørgsmål og se, om vi kan finde en løsning på det.

Vi har også haft en diskussion om de såkaldt mere bløde kriterier i forbindelse med udbud: Miljøhensyn, arbejdsmiljøhensyn osv., og det har været en diskussion, der har delt sig i to dele. For det første: Er det overhovedet muligt inden for de eksisterende regler at tage tilstrækkeligt hensyn, hvis man ønsker det, til de her bløde parametre? Og den anden diskussion hedder: I hvor høj grad sker det så, i det omfang det overhovedet er muligt, og skulle vi gøre et eller andet for at styrke incitamenterne til, at det rent faktisk sker i langt flere tilfælde, end det er tilfældet i dag? Det håber vi også at vi kan få en diskussion af.

Det tredje punkt er den måde, som EU's direktiver på det her område bliver administreret på i praksis. Det er vores opfattelse, at mange af de standardkontrakter, man bruger f.eks. inden for IT-verdenen – K 18 og K 33 hedder de vist nok – i virkeligheden er betydelig strammere end nødvendigt i forhold til udbudsdirektiverne, og at det i virkeligheden er en del af forkla-

ringen på, at utrolig mange IT-leverancer bliver forsinket, bliver fordyret og har en for lav kvalitet, fordi man i virkeligheden arbejder på et for dårligt grundlag og hindres i et fornuftigt samarbejde, en fornuftig samtale, mellem kunde og leverandør. Det synes vi også at der kunne være grund til at se på.

Så vi er altså positive over for at diskutere det her forslag, og vi håber, at vi kan brede diskussionen lidt ud, sådan at andre beslægtede og relevante emner også kan indgå i diskussionen.

Egil Møller (DF):

Lovforslaget fastsætter regler for behandling af klager vedrørende overtrædelse af EU's udbudsregler begået af bl.a. statslige, amtslige og kommunale myndigheder.

Dansk Folkeparti kan tilslutte sig de ønsker, der har været fremme om, at der indføres en mulighed for Klagenævnet for at tilkendegive erstatninger i forbindelse med udbudsprocedurer, der er foregået i strid med udbudsreglerne. Men Dansk Folkeparti finder det dog principielt betænkeligt, at Klagenævnet i stadig stigende grad antager domstolslignende karakter.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har regeringen besluttet, at lovforslaget skal indgå i lovovervågningsprojektet, der er et led i arbejdet med at forbedre kvaliteten i lovgivningen. Jeg kan kun ønske held og lykke med en bedre lov kvalitet og håbe på, at befolkningen får adgang til at opleve dette. En ny, borgerlig regering vil nok lettere kunne opfylde denne målsætning, er jeg overbevist om. Hvorvidt Dansk Folkeparti vil kunne støtte lovforslaget, afhænger af det kommende udvalgsarbejde.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal ikke forlænge debatten. Da tidligere ordførere har redegjort for, hvad forslaget indeholder, skal jeg på CD's vegne sige, at det er et forslag, der går i den rigtige retning, og at vi kan tilkendegive, at vi er positive over for lovforslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skal på vegne af Det Radikale Venstre sige, at vi også støtter det her forslag. Som tilfældet var med det foregående forslag, er vi tilhængere af fri konkurrence. Vi er tilhængere af at styrke konkurrencen så meget som muligt, og det gælder også i forbindelse med offentlige udbud.

Kun ved at sikre en reel konkurrencesituation kan man opnå de typer af gevinster, og dertil kommer, at det altså ikke er en uvæsentlig del af samfundsøkonomien, som styres gennem offentlige budgetter og dermed også offentlige udbud.

Vi synes, det er fornuftigt, at Klagenævnet får øgede beføjelser, så vi er positive over for lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal starte med at sige, at jeg er fuldstændig enig med hr. Jørn Jespersen i, at der er en klar linje i Det Konservative Folkepartis politik, nemlig at man altid tager parti for de store og de stærke private. Det er en helt fuldstændig entydig, klar linje.

Det, man bare nogle gange ser, er, at partier iklæder deres klare linje en eller anden form for logik, som ikke bare er den rå magt, men som f.eks. også er, at når man nu bevæger sig meget i ét spørgsmål, i spørgsmålet om retssikkerhed, så prøver man dog trods alt i en eller anden grad at overføre samme logik til et tilsvarende problemfelt. Og det var bare det, jeg mente alligevel var lidt forunderligt: at der ikke bare var et lille forsøg på at lade, som om der er en eller anden logisk sammenhæng i de argumenter, man har for at forfølge et bestemt, på forhånd udpeget mål, nemlig at beskytte de største.

Så om selve lovforslaget her: Vi anser de mest presserende problemer omkring udbud, udlicitering og privatisering for at være de problemer, der opstår for borgerne og de ansatte; det er ikke virksomhedernes problemer. De, der optager os mest, er borgerne og de ansatte, der gang på gang bliver snydt.

Lad os bare tage de sager, der lige har været i den seneste uge fra Ballerup Kommune og Esbjerg Kommune, hvor de ved at lave en simpel revision kunne konstatere, at de ikke fik det, de betalte for; der var møgbeskidt på skolerne, og de private selskaber blev straks smidt ud.

Altså det er jo problemstillinger, som jeg synes er meget relevante, for det er jo ikke bare enkelttilfælde; der er stribevis af tilfælde, hvor den private virksomhed ikke leverer den vare, den har påstået at den vil levere.

Det er de ansatte, der mishandles i udbudsforretninger, og det er i en kombination af den private og den kommunale udbyder og så det private firma, hvor f.eks. buschaufførerne fuldstændig mishandles og har et arbejdsmiljø, som gør, at der produceres masser af førtidspensio-

nister i det erhverv. Det er tilsvarende inden for rengøringsområdet.

I det hele taget er det, der er mest bekymrende inden for det område, den mishandling, der sker af den offentlige sektor. Og vi synes i øvrigt også, når vi behandler EU's udbudsregler, som jo ligger til grund for det her, at det er urimeligt, at EU skal bestemme, hvornår der f.eks. skal laves udbud, at det er EU, der skal bestemme, at under de konditioner skal kommunerne gøre sådan og sådan af hensyn til det private erhvervsliv.

Altså det er, som om tingene bliver stillet lidt på hovedet: Den offentlige sektor skal opføre sig sådan og sådan, ikke af hensyn til de velfærdsopgaver, den skal opfylde, men af hensyn til det private erhvervsliv, som skal have en chance for at score en gevinst. Det er ikke den måde, vi ønsker at anskue tingene på.

Hvad angår den filosofi, der er baggrunden for hele lovforslaget, nemlig at konkurrence på markedet er det, der er det allervigtigste for at sikre en god udvikling af den offentlige sektor, om det mener vi sådan set, at de senere års udvikling har dokumenteret, at det er det modsatte, der sker, at den dér markedsfilosofi, der har overtaget mere og mere magt, er i fuld gang med at slå den solidariske velfærd fuldstændig i smadder, og derfor er vi ikke indstillet på at gå den vej.

Og så er vi slet ikke indstillet på, at en virksomhed skal have en adgang til via administrative afgørelser at kunne hæve penge i kommunekassen, bare fordi den føler sig snydt. Jeg er slet ikke tryk ved, og jeg kan slet ikke forstå, at nogen kan tilslutte sig et forslag, hvor der er så stor usikkerhed om, hvordan en erstatning skal udmåles. Hvordan skal man tage stilling til et tab hos en virksomhed, der ikke var med til at give et bud? Ja, hvis jeg var en virksomhed, ville jeg da, hvis jeg ikke fik lov til at afgive et bud, lynhurtigt lave et skidesmart forslag, der indeholdt en profitorate på 10, 15, 20 pct., og så komme og sige: Jamen de penge fik jeg altså ikke lov at tjene, fordi jeg ikke fik lov til at byde, så hit med pengene!

Og alle, der bare har været nede og kigge i nogle af de her udbudsforretninger, f.eks. den måde, ISS laver tilbud på, Jydsk Rengøring laver tilbud på, jamen de ved jo, at det er elastisk i metermål, og at man til enhver tid vil kunne konstruere et eller andet besynderligt tab, som så bare skal hæves i kommunekassen, hvorefter det er kommunekassen, der skal have besværet

med at gå til domstolene for at få pengene tilbage igen.

Det er virkelig at vende tingene på hovedet. Jeg kan love for, at det ikke kan få Enhedslistens støtte – ikke bare et sekund.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil nøjes med at sige, at Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig lovforslaget.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg skal takke for den positive modtagelse – ikke så overraskende positive modtagelse, for det havde jeg sådan set forventet lidt, ud fra hvad der også er faldet af bemærkninger om, at der er visse former for logik her i Folketinget. Det er ikke altid en logik, der lyder fra talerstolen, men vi ved jo godt, hvad der ligger bag, det er sådan en ideologisk logik, og den havde også tilsagt mig, at det her sikkert gik med et betydelig større flertal her ved førstebehandlingen.

Jeg synes, at hr. Jørn Jespersen meget præcist med anvendelsen af ordet balancegang går ind i en vigtig ting i det lovforslag, der ligger her, nemlig spørgsmålet om: Hvornår kan man tillade sig at anvende sådan et nævns afgørelse, som der er tale om her, til at være noget, man faktisk får omsat til virkelighed, altså i form af en erstatning?

Og dér er spørgsmålet jo også meget nøje afstemt efter høringen. Der er ændret og justeret noget, så vi er sikre på, at der er den fornødne balance, sådan at såvel kommunen som den pågældende virksomhed, som har fået den afgørelse, at man er blevet sat til side i forhold til reglerne, har en ordentlig mulighed for at gå til domstolene. Det er spørgsmålet om at kunne fremme processen, men igen fremme processen på en måde, så det er forsvarligt både for de involverede virksomheder og for den involverede offentlige myndighed.

Hr. Jørn Jespersen nævner nogle ting, som han gerne ser blive bredt ud. Jeg er sådan lidt i den situation, som jeg var ved kommentaren til hr. Svend Erik Hovmand under konkurrenceloven: At tvangsudliciteringer er noget, man skal diskutere i en lidt anden sammenhæng. Og det er så selve formen for inddragelse af medarbejderbud også i denne her sammenhæng, selv om jeg meget vel kan se, at hele området med, hvordan man tilrette lægger udbud, hvilke kriterier man lægger ind i udbud, og herunder også sikringen af, at medarbejdere rent faktisk har en mulighed og får en mulighed for at kun-

ne byde, at det er en diskussion, som er væsentlig og spændende.

Dér, hvor jeg har valgt at lægge op til balancegangen, er mere at se den samlede konkurrencepakke med konkurrenceloven og dette lovforslag som den balance, der skaber den fornødne yderligere understregning af, at der såvel inden for den private sektor som inden for den offentlige sektor er grundlag for at lave nogle skarpere retningslinjer og nogle bedre muligheder for at gennemføre, hvad der rent faktisk ligger i loven i dag. Det, man kan sige, er, at det er to håndteringslove, mere end det er et spørgsmål om love, der foretager ændringer i forhold til, hvad der er ret, og hvad der er uret.

Men jeg synes altså som sagt, at det er en væsentlig diskussion. Jeg skal ikke afvise, at den ville kunne indføres, men jeg synes umiddelbart, at det ser en lille smule vanskeligt ud. Men det er jo noget, der kan drøftes.

Så vil jeg gerne understrege over for hr. Frank Aaen, at det er jo faktisk ikke sådan, at EU bestemmer, at det offentlige skal udbyde en opgave. Hvis det offentlige vælger at løse en opgave selv, er der ikke noget spørgsmål, men i det øjeblik det offentlige vælger at bede nogle andre om at få udført en opgave, ja, så skal man gøre det på en bestemt måde.

Det er det, jeg synes der er fair i en konkurrence, at når man går ud hos andre og spørger dem, om de vil lave en opgave af en vis størrelsesorden for én, ja, så vil det være ganske fornuftigt dér at sikre, at der er en ordentlig omgang med borgernes skattemidler, og at det sker i en ordentlig konkurrence, der er gennemsigtig, sådan som der er lagt op til i udbudsreglerne.

Så det er dér, den alvorlige skillelinje sådan set er, og dér synes jeg det vil være rigtigt, at hvis man kan konstatere og har fastlagt, at en kommune har handlet i strid med reglerne, ja, så synes jeg, det er meget fair, at den pågældende kommune også bliver stillet over for ikke at skulle lave tingene om – det vil jo nemlig skade den pågældende virksomhed, som har vundet, måske ikke i forhold til reglerne, men måske i udførelsen af arbejdet osv. – men at kunne give en erstatning til den virksomhed, som er blevet krænket ved misbruget af reglerne.

Det synes jeg er noget, der er væsentligt: at få fremskyndet den proces, så det i realiteternes verden også bliver sådan, at en virksomhed, der er krænket, kan få en erstatning.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstod erhvervsministerens svar på de spørgsmål, jeg rejste om medarbejdernes egne bud og de bløde parametre osv. Jeg tror, at veltalenheden gik lidt ud over klarheden i ministerens svar.

Jeg er godt klar over, at de emner, jeg bringer op her, ikke umiddelbart ligger i lovforslaget, men jeg synes, de er dybt forbundne med det, for vi har her at gøre med et lovforslag, som skal give virksomheder, der byder, nogle rettigheder, og sikre, at man ikke bliver dårligt behandlet som leverandørvirksomhed.

Men det er da lige så vigtigt at diskutere, at medarbejdere i kommuner, der laver udbud i de tilfælde, hvor det er relevant, ikke bliver dårligt behandlet, at medarbejderne har en chance for at gå ind på færre betingelser og deltage i et bud, hvis de ønsker det, og derefter få den samme rimelige behandling, som andre bydere skal have.

Det er vel også lige så vigtigt i den sammenhæng at sige, at kommunen, amtskommunen, den offentlige virksomhed som kunde skal sikre sig at få den bedst mulige kvalitet i den vare, der bliver leveret, og at vi ikke har nogle udbudsformer, der forhindrer det. Og det er vel vigtigt i samfundets interesse at sige, at miljø og arbejdsmiljø skal kunne tilgodeses. Så jeg kunne godt tænke mig, at ministeren kom lidt tættere på et svar på, om hun er indstillet på også at diskutere de emner.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er korrekt, at EU ikke i alle tilfælde kræver udbud af opgaver, heldigvis ikke endnu i hvert fald, og hvis jeg sagde det modsatte før, var det en fortalelse. Men hvis en kommune og et amt beslutter sig for i fællesskab at varetage den kollektive trafik og derfor opretter et trafikselvskab fælles for kommune og amt, så kommer EU lige pludselig og siger: Jamen så skal det i udbud, for så er det ikke kommunen selv, så er det jo kommunen og amtet sammen, og så skal det i udbud. Og sådan er der en lang række regler, og de er jo aldeles urimelige.

Hvem er det så, der krænkes, hvis udbudet ikke lige gennemføres helt? Jamen det er jo borgerne, som kommer til at betale for meget i skat for at få en leveret en ydelse, og det er jo de ansatte, som bliver snydt, fordi de privatiseres. Det er jo dem, og det er deres retsstilling, man

skulle have omsorg for ved f.eks. at kræve aktindsigt i alle udbudsforretninger, altså give dem lov til at kigge borgmesteren i kortene angående den aftale, han har lavet med Jydsk Rengøringselskab. Det ville give en forbedring på det her område. Men at åbne op for, at alle mulige private virksomheder skal komme styrkende og sige, at de vil have erstatning for tabt fortjeneste, det er et morads. De har domstolene; dem kan de bare bruge. Det er fint nok.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 244: Forslag til lov om ændring af lov om butikstid m.v. (Forlængelse af overgangsbestemmelse for butikker i større trafikknudepunkter).

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).
(Fremsat 30/3 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Wittrock (S):

I lyset af det sene tidspunkt skal jeg nøjes med at sige, at det her alene drejer sig om at forlænge en overgangsbestemmelse for butikker i større trafikknudepunkter, og da lov om butikstid, som trådte i kraft den 1. juli 1995, skal tages op til revision til efteråret, og da overgangsbestemmelsen udløber den 1. juli i år, vil vi gerne fra Socialdemokratiets side anbefale lovforslaget, som alene har en praktisk karakter.

Det er en god idé at have gældende lov videreført, indtil den generelle lovrevision er gennemført.